

Z téhož právního názoru vycházel i žal. úřad, jak patrně z jeho výměru č. —, jímž nařídil župnímu správnímu výboru, aby zavedl proti st-lům kárné řízení a aby je suspendoval, jakož i z odvodního spisu, v němž v souhlase s nař. výrokem odůvodňuje své zamítavé stanovisko onou suspensí st-lů ze skutečného výkonu služby.

St-lé však popřeli výslovně, že by byli suspendováni po čas kárného řízení z výkonu své služby a tvrdí naopak, že po celou tu dobu službu skutečně vykonávali.

Ze správních spisů je pouze patrné, že žal. úřad nařídil správnímu župnímu úřadu, aby st-le suspendoval, nikoli však aby oznámil, zda se tak také stalo, a úřad vyzván, aby okolnost tuto vysvětlil, sdělil, že dle konaného šetření příslušný úřad stran suspense st-lů nevydal žádného zvláštního rozhodnutí. Pokud pak úřad dovolává se toho, že jeho výnos č. —, jímž suspensi tu nařídil, byl st-lům doručen, jest z příslušného aktu patrné pouze tolik, že »pojedinávanie určeno na 22. decembra, o čom upovedomen K., B., učitelovia a predseda školskej rim. kat. stolice, a škol. inšpektorát v Michalovciach cieľom súčasťenia sa«, kteréžto vyrozumění však nenahraňuje rozhodnutí příslušného úřadu o suspensi podle § 26 nař. č. 73.776/07 a tím méně ovšem suspensi skutečně provedenou.

Ale pak není vyvrácena správnost námitky stížnosti, že suspense z výkonu jejich služby — dle svrchu uvedeného právního názoru nutná podmínka pro suspensi služebních požitků vůbec — se skutečně nestala, a závěr žal. úřadu, že se tak stalo, nenachází opory ve spisech. Zůstal tedy skutkové zjištění potřebné pro právní posouzení daného sporu v tomto podstatném bodu neúplným, pročež bylo zrušiti výrok žal. úřadu podle § 6 zák. o ss a ponechati úřadu tomu, aby doplně řízení v naznačeném směru vydal nové rozhodnutí.

Č. 3284.

Nemocenské pojišťování (Slovensko): Porod není nemocí podle § 50 zák. čl. XIX : 1907.

(Nález ze dne 25. února 1924 č. 3135.)

V ě c: Humenská okresní dělníky pojišťující pokladnice proti administrativnímu výboru župy zemplinské v Michalovcích o placení ošetřovného.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím bylo ve sporu mezi župní veř. nemocnicí v M. a okresní dělníky pojišťující pokladnicí v H. vysloveno v pořadí instančním, že tato nemocenská pokladna jest povinna zaplatiti jmenovan' nemocnici za ošetřování Barbory D. léčebné útraty částkou 144 K.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Žal. úřad založil napadené rozhodnutí na skutkovém zjištění, že se stěžující si pokladna zavázala na základě poukázky do nemocnice č. —

ošetřovací útraty dle § 50 zák. čl. XIX z r. 1907 zaplavit. Ze správních spisů vysvítá však, že Barbora D. přijata byla do veř. nemocnice v M. dne 20. října 1920, kdež dne 6. listopadu porodila. Poukázka do nemocnice, již se žal. úřad dovolává, datována jest však dne 5. prosince 1920, tak že na základě ní Barbora D. do nemocnice přijata býti nemohla.

Pokud však žal. úřad opřel svůj výrok o předpis § 50 zák. čl. XIX z r. 1907, jest výrok ten v rozporu se zákonem. Podle stavu spisů činí veř. nemocnice župní v M. nárok na náhradu útrat ošetřovacích, které povstaly z důvodu porodu. Podle § 3 bod e) zák. čl. XXI z r. 1898 nese však útraty za porod nemocenský fond a nikoliv nemocenská pokladna, jež podle § 50 zák. čl. XIX z r. 1907 ošetřovací útraty nahraditi má veř. nemocnici pouze tenkrát, jde-li o nemoc, za kterou nemocenská pokladna poskytnouti jest povinna těmito předpisy jí uložené zákonité dávky, prostý porod však za nemoc ve smyslu zák. se nepovažuje.

Nař. rozhodnutí bylo proto podle § 7 zákona o ss zrušiti pro nezákonnost.

č. 3285.

Nemocenské pojišťování: * Předpokladem povinnosti nemoc. pokladny k náhradě ve smyslu § 8, odst. 3. nemoc. zák. jest, aby člen nemoc. pokladny byl ve veř. nemocnici nejen léčen, nýbrž i ošetřován.

(Nález ze dne 25. února 1924 č. 3136).

Věc: Okresní nemocenská pokladna v Karlíně (adv. Dr. Otto Sommer z Prahy) proti ministerstvu sociální péče o náhradu ošetřovacích útrat.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím z 13. června 1922 vyslovila zsp v Praze na základě § 66 nem. zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z. ve sporu všeob. veř. nemocnice v J. s okr. nemocenskou pokladnou v K., že pokladna tato jest dle § 8, odst. 3 nem. zák. povinna nahraditi útraty vzešlé ošetřováním člena svého Františky T. v této nemocnici od 17. června do 1. července 1921 za 15 dnů částkou 241 K.

Odvolání okr. nem. pokladny v K. min. soc. péče rozhodnutím ze 4. září 1922 nevyhovělo z důvodů rozhodnutí prvního.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

§ 8 zák. o nemoc. pojištění připouští, aby onemocnělému členu nem. pokladny místo bezplatného lékařského ošetřování, potřebných léčiv a nemocenského, na něž má nárok podle § 6, poskytnuto bylo na útraty nemoc. pokladny bezplatné léčení a ošetřování v nemocnici podle poslední třídy, a ukládá proto v odst. 3. nem. pokladně povinnost nahraditi veř. nemocnici náklad za léčení a ošetřování podle poslední třídy do 4 neděl. Co jest rozuměti léčením a ošetřováním ve veř. nemocnici, vykládá blíže zák. ze dne 5. března 1888 č. 19 z. z. pro Čechy v § 4, podle něhož veř. nemocnice poskytují přijatým nemocným jednak